Lietas Nr. C30474715
Lietas arhīva Nr. C-4747-15/14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2015.gada 17.novembrī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa

šādā sastāvā: tiesnese K.Zdanovska
ar sekretāri D.Tammi
izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Abrenes ielā 3, civillietu SIA "Latvijas Mobilais Telefons" maza apmēra prasībā pret /pers. A/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

SIA "Latvijas Mobilais Telefons" (turpmāk tekstā – prasītājs) 2015.gada 27.jūnijā iesniedza tiesā prasību pret /pers. A/ (turpmāk tekstā – atbildētāja) par parāda EUR 624,66 apmērā piedziņu, norādot, ka 2013.gada 4.novembrī starp pusēm tika noslēgts LMT pakalpojumu līgums nr./numurs/. Saskaņā ar minēto pakalpojumu līgumu un LMT Pakalpojumu līguma noteikumiem, ar kuriem atbildētāja iepazinās noslēdzot līgumu, atbildētāja apņēmās apmaksāt saņemtos pakalpojumus prasītāja piestādītā rēķinā noteiktajā kārtībā un apmērā. 2013.gada 13.novembrī atbildētājai saskaņā ar LMT Pakalpojumu līguma noteikumu 12.1.a.punktu atbildētājai tika ierobežota pakalpojumu sniegšana, jo tika pārsniegts prasītāja noteiktais kredītlimits.

Tā kā rēķins par saņemtajiem pakalpojumiem netika samaksāts, 2013.gada 31.decembrī saskaņā ar LMT Pakalpojumu līguma noteikumu 8.2.punktu prasītājs izbeidza pakalpojumu līgumu.

Prasītājs izskatot atbildētājas iesniegumu par saņemtajiem pakalpojumiem viesabonēšanā piešķīra atbildētājai atlaidi 20% apmērā par saņemtajiem pakalpojumiem atrodoties Spānijā. 2014.gada 17.janvārī prasītājs veica pārrēķinu un nosūtīja atbildētājai rēķinu par summu EUR 624,67 apmērā, ko sastāda maksa par pakalpojumiem. Atbildētāja veikusi parāda samaksu EUR 0,01 apmērā. Atbildētājas parāds sastāda EUR 624,66 apmērā.

Prasība pamatota uz Civillikuma 1402., 1587., 1716., 1720., 1732., 1828.pantu. Lūdz piedzīt no atbildētājas parāda summu par saņemtajiem pakalpojumiem EUR 624,66 apmērā un tiesas izdevumus: izdevumus par valsts nodevas samaksu EUR 93,70 apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 4,70 apmērā.

Atbildētāja savos rakstveida paskaidrojumos, kas saņemti tiesā 2015.gada 4.augustā, norāda, ka prasību neatzīst. Atbildētāja 2014.gada janvārī lūdza prasītāju izvērtēt rēķinu un aprēķināt maksājumus tikai par pakalpojumiem, ko atbildētāja ir izmantojusi. Taču rēķins tika samazināts tikai par 20%.

Prasītājs nav pierādījis, ka zvanus, par kuriem prasītājs pieprasa samaksu, ir veikusi atbildētāja. Atbildētāja norāda, ka no viņas telefona tika veikti zvani, ko nav darījusi atbildētāja, par ko atbildētāja tika informējusi prasītāju.

Prasītājs nav ievērojis pakalpojumu godīgas lietošanas principus un nav centies samazināt zaudējumu apjomu. Kā arī atbildētājai nav saprotams kādu kredītlimitu prasītājs ir piemērojis, jo tāds pakalpojumu līgumā nav noteikts. Nav saprotams kā prasītājs ir pārtraucis pakalpojumu nodrošināšanu, sasniedzot kredītlimitu, ja patērētais pakalpojums vairākkārtīgi pārsniedz prasītāja mājas lapā norādīto kredītlimita apjomu EUR 49,80 apmērā.

Atbildētājas iebildumi pamatoti uz Civillikuma 1587., 1776.pantu.

Prasītājs sniedza atsauksmi par atbildētājas paskaidrojumiem norādot, ka 2013.gada novembrī un decembrī atbildētāja atradās Spānijā un izmantoja Spānijas sakaru tīkla sniegtos viesabonēšanas pakalpojumus. Atbildētājai lietojot telefonu ārzemēs pamatojoties uz LMT Pakalpojumu līguma noteikumu 19.3.punktu bija jāievēro attiecīgās valsts operatora noteikto pakalpojumu lietošanas kārtību, t.sk. par šo pakalpojumu tarifiem un norēķinu kārtību. Ārvalstīs izmantoto telekomunikāciju pakalpojumu uzskaiti veic ārvalstu operatori un prasītājs informāciju par viesabonēšanā saņemtajiem pakalpojumiem saņem ar aizkavēšanos – līdz 30 dienām no pakalpojuma sniegšanas.

Atbildētāja 2013.gada 11.decembra e-pasta vēstulē prasītājam izteica neapmierinātību ar lielo rēķina summu norādot, ka 2013.gada 12.novembrī mobilo telefonu ir pazaudējusi. Atbilstoši LMT Pakalpojumu līguma noteikumu 19.7.punkta noteikumiem par SIM kartes vai telefona zādzību vai nozaudēšanu abonentam nekavējoties jāziņo prasītājam, taču atbildētāja par to nebija informējusi prasītāju. Līdz šāda rakstveida iesnieguma saņemšanai prasītājs aprēķina maksu un abonentam ir pienākums veikt samaksu par visiem sniegtajiem pakalpojumiem, kas izmantoti ar vai bez abonenta piekrišanas.

Nepamatoti ir atbildētājas iebildumi, ka prasītājs nav ievērojis savus noteiktos kredītlimitus un nav pārtraucis pakalpojumu sniegšanu, jo kredītlimits ir sākotnējā naudas summa par pakalpojumiem, kurus parasti var izmantot bez iepriekšējas samaksas. Taču izmantojot pakalpojumu apjomu, kas pārsniedz kredītlimitu prasītājs var sazināties ar klientu un lūgt avansa iemaksu. Taču vairumā gadījumu tiek nodrošināta iespēja izmantot pilnu klientam nepieciešami pakalpojumu apjomu bez papildu iemaksas. Kredītlimits nav paredzēts klientam savu izmaksu kontrolei un kredītlimita apjoma sasniegšana neparedz automātisku pakalpojuma pārtraukšanu.

Prasītājs pēc atbildētājas iesnieguma saņemšanas, piemēroja atbildētājai 20% atlaidi kā savai ilggadējai klientei, nevis tādēļ, ka atzina pretenziju.

Prasītāja pārstāvis tiesas sēdē prasību uzturēja pilnā apmērā, uz prasības pieteikumā un atsauksmē norādītā pamata, apstākļiem un apmērā, lūdza to apmierināt un piedzīt no atbildētājas parādu EUR 624,66 apmērā, kā arī tiesas izdevumus apmērā, t.i. izdevumus par valsts nodevas samaksu EUR 93,70 apmērā; ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 4,70 apmērā. Papildus paskaidroja, ka atbildētāja prasītāja sniegtos pakalpojumus saņēma viesabonēšanā un atbilstoši prasītāja līgumiem ar ārvalstu telekomunikāciju operatoriem, šādu sarunu uzskaiti veic ārvalsts operators, ko pēc tam paziņo

prasītājam. Prasītājs par atbildētājas saņemto pakalpojumu apjomu no ārvalsts telekomunikāciju operatora uzzināja tikai 2013.gada 13.novembrī, kad tika pārtraukta pakalpojumu sniegšana. Taču atbildētāja pati par telefona zādzības faktu prasītājam paziņoja tikai pēc rēķina saņemšanas.

Atbildētājas pārstāvis tiesas sēdē prasību neatzina un paskaidroja, ka pakalpojumu līgumā un prasītāja mājas lapā ir noteikts kredītlimits, kuru sasniedzot, prasītājam ir tiesības pārtraukt pakalpojumu sniegšanu, ja ir pazīmes par negodprātīgu rīcību. Taču prasītājs redzot, ka atbildētājas kredītlimits jau ir krietni pārsniegts, nepārtrauca pakalpojumu sniegšanu. Atbildētāja savlaicīgi neziņoja prasītājam par telefona zādzību 2013.gada 12.novembra rītā, kad to konstatēja. Lūdz prasību noraidīt.

Motīvu daļa

Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus un noklausījusies prasītāja un atbildētājas pārstāvju paskaidrojumus, uzskata prasību par pamatotu un apmierināmu pilnībā.

Kā redzams no lietas materiāliem 2013.gada 4.novembrī starp prasītāju kā pakalpojumu sniedzēju un atbildētāju kā pakalpojuma saņēmēju noslēgts LMT pakalpojumu līgums pieslēguma nr./numurs/. Noslēdzot minēto līgumu atbildētāja ir apliecinājusi ir iepazinusies un apņemas ievērot LMT Pakalpojumu līguma noteikumus.

Saskaņā ar minēto līgumu un LMT Pakalpojumu līguma noteikumiem, prasītājam bija jānodrošina atbildētājai mobilā telefona sakari, bet atbildētāja apņēmās apmaksāt ik mēnesi mobilā telefona abonēšanas maksu un rēķinus par sarunām.

Kā redzams no prasītāja iesniegtajām atbildētājas telefonsarunu izdrukām no atbildētājas telefona pieslēguma nr./numurs/ veiktas sarunas un lietoti mobilie dati 2013.gada 11. un 12.novembrī par kopējo summu EUR 444,7525 apmērā.

2013.gada 6.decembrī prasītājs ir izrakstījis rēķinu atbildētājai par telefona pieslēguma nr./numurs/ abonēšanu un sniegtajiem pakalpojumiem par laiku no 2013.gada 8.novembra līdz 2013.gada 30.novembrim par kopējo summu EUR 771,14 apmērā.

Atbildētāja norāda, ka 2013.gada 12.novembrī no rīta viņas mobilais telefons ar attiecīgo pieslēguma nr./numurs/ tika nozagts un viņa nav veikusi attiecīgās sarunas 2013.gada 12.novembrī, t.i. nav saņēmusi prasītāja sniegtos pakalpojumus.

LMT Pakalpojumu līguma noteikumu 19.7.punkts nosaka, ka atbildētājas kā abonenta pienākums ir rakstiski informēt prasītāju SIM kartes zādzību, nolaupīšanu vai pazaudēšanu; līdz rakstiska iesniegumа saņemšanas brīdim prasītājs aprēķina maksu un abonentam ir pienākums veikt samaksu par visiem sniegtajiem pakalpojumiem, izmantojot abonenta pieslēgumu ar vai bez abonenta piekrišanas.

Lietā nav strīda, ka atbildētāja kā abonents ne nekavējoties pēc telefona nozagšanas fakta konstatēšanas, ne līdz 2013.gada 6.decembrim, kad prasītājs sastādīja rēķinu par sniegtajiem pakalpojumiem 2013.gada novembrī, netika prasītāju informējusi par SIM kartes nozagšanas faktu. Tikai 2013.gada 21.decembrī atbildētāja ar e-pasta starpniecību informē prasītāju par telefona nozagšanas faktu 2013.gada 12.novembra rītā.

Tiesa atzīst, ka līdz ar to atbildētāja nav ievērojusi LMT Pakalpojumu līguma noteikumu 19.7.punkta noteikumus un atbilstoši Civillikuma 1.pantā noteiktajam savus pienākumus attiecībā pret prasītāju nav pildījusi pēc labas ticības.

Tiesas ieskatā prasītājs, uzzinot no atbildētājas par telefona, kurā atradās SIM karte ar pieslēguma nr./numurs/, nozagšanas faktu, ir rīkojies atbilstoši Civillikuma 1.panta noteikumiem. Prasītājs izmantojot savas tiesības pieprasīt samaksu pilnā apmērā par visiem attiecīgajam pieslēguma numuram sniegtajiem pakalpojumiem godprātīgi ir piemērojis 20% atlaidi, samazinot atbildētājas parāda summu līdz EUR 624,67 apmērā.

Tiesa atzīst par nepamatotiem atbildētājas iebildumus, ka prasītājam bija pienākums pārtraukt pakalpojumu sniegšanu atbildētājas pieslēguma numuram, kad sniegto pakalpojumu apjoma izmaksas pārsniedza prasītāja ieturētā kredītlimita apmēru.

Atbilstoši LMT Pakalpojumu līguma noteikumu 12.1.a.punkta noteikumiem prasītājam ir tiesības nekavējoši bez brīdinājuma pārtraukt pakalpojumu sniegšanu, ja abonents saņēmis pakalpojumus, pārsniedzot noteikto kredītlimitu.

Lietā nav strīda, ka 2013.gada 11. un 12.novembrī prasītājs atbildētājas pieslēguma nr./numurs/ pakalpojumus sniedza kā viesabonēšanas pakalpojumu Spānijā, kur faktisko pakalpojuma sniegšanu nodrošina vietējais pakalpojumu sniedzējs. Kā norāda prasītājs, informāciju par viesabonēšanā sniegto pakalpojumu apjomu, prasītājs saņem ar nokavēšanos, nevis nekavējoties pēc pakalpojumu sniegšanas.

Lietā nav strīda, ka 2013.gada 13.novembrī prasītājs ierobežoja pakalpojumu sniegšanu atbildētājas pieslēguma nr./numurs/ saskaņā ar LMT Pakalpojumu līguma noteikumu 12.1.a.punkta noteikumiem, jo tika pārsniegts kredītlimits.

Tiesa atzīst, ka tādejādi prasītājs ir rīkojies atbilstoši LMT Pakalpojumu līguma noteikumu nosacījumiem un savas tiesības pārtraukt pakalpojumu sniegšanu atbildētājas pieslēguma nr./numurs/ ir izmantojis pēc labas ticības atbilstoši Civilikuma 1.panta nosacījumiem. Prasītājs tiklīdz saņēmis informāciju no viesabonēšanas pakalpojumu sniedzēja par atbildētājas pakalpojumu nr./numurs/ sniegto pakalpojumu apmēru, kas pārsniedz kredītlimita apmēru, ir pārtraucis attiecīgo pakalpojumu sniegšanu.

Tā kā saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu tiesiski noslēgts līgums uzliek līdzējiem pienākumu izpildīt apsolīto, tad no atbildētājas prasītāja labā piedzenams parāds EUR 624,66 apmērā par sniegtajiem pakalpojumiem.

Kā arī tiesa atzīst, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu un Civillikuma 1756., 1765., 1763.pantu ir atzīstamas prasītāja tiesības saņemt no atbildētājas likumiskos sešus procentus gadā no pamatparāda summas EUR 624,66 apmērā, par laiku līdz sprieduma izpildei, ņemot vērā, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

Bez tam, saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.pantu no atbildētājas prasītāja labā piedzenami izdevumi par valsts nodevas samaksu EUR 93,70 apmērā. Kā arī saskaņā ar Civilprocesa likuma 33.panta otro daļu un trešo daļu tiesas izdevumi ir arī ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kas saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmo daļu ir ar prasības pieteikuma noraksta un tiesas pavēstu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi (5.punkts), t.i. EUR 4,70 apmērā. Kopā no atbildētājas prasītāja labā piedzenami tiesas izdevumi EUR 98,40 apmērā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un vadoties no Civillikuma 1., 1402., 1587., 1756., 1765., 1763., 1828.panta un Civilprocesa likuma 8., 41., 97., 193., 195.panta, tiesa

nosprieda:

apmierināt SIA "Latvijas Mobilais Telefons" prasību pret /pers. A/ par parāda piedziņu un piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, SIA "Latvijas Mobilais Telefons", reģistrācijas nr.50003050931, labā parādu EUR 624,66 (seši simti divdesmit četru un 66/100 *euro*) apmērā un tiesas izdevumus EUR 98,40 (deviņdesmit astoņu un 40/100 *euro*) apmērā, kopā EUR 723,06 (septiņi simti divdesmit trīs un 6/100 latu) apmērā.

Atzīt SIA "Latvijas Mobilais Telefons", reģistrācijas nr.50003050931, tiesības saņemt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, likumiskos 6

% (sešus procentus) gadā no pamatparāda summas EUR 624,66 (seši simti divdesmit četru un 66/100 *euro*) apmērā par laiku līdz sprieduma izpildei.

Noteikt /pers. A/ sprieduma labprātīgas izpildes termiņu – 10 dienu laikā no sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Pilns sprieduma teksts sastādīts 2015.gada 1.decembrī.

Tiesnese K.Zdanovska